

Vezérlési szerkezetek

Szelekciós utasítások: if, else, switch

If utasítás

Segítségével valamely utasítások végrehajtását valamely feltétel teljesülése esetén végezzük el. Az **if** utasítás segítségével valamely tevékenység (*utasítás*) végrehajtását egy *kifejezés* (feltétel) értékétől tehetjük függővé. Az **if** alábbi formájában az *utasítás* csak akkor hajtódik végre, ha a *kifejezés* értéke nem nulla (igaz):

```
if(kifejezés){
    utasítás
}
```

else

Az **if-else** szerkezet használatával arra az esetre is megadhatunk egy tevékenységet, amikor a *kifejezés* (feltétel) értéke zérus (hamis):

```
if (kifejezés){
    utasítás1
} else {
    utasítás2
}
```

else if

Ez az szerkezet egymásba ágyazott if utasítások egy gyakran használt formája, amikor az else ágakban szerepel az újabb if utasítás:

```
if (kifejezés){
    utasítás
} else if (kifejezés){
    utasítás
} else if (kifejezés){
    utasítás
} else {
    utasítás
}
```

A zárójelben lévő kifejezés egy logikai kifejezést takar. Ezt a program a szelekciós vezérlőszerkezet végrehajtásakor kiértékeli, és a kiértékelés eredménye vagy igaz vagy hamis érték. Egy logikai kifejezés logikai változókból/értékekből és logikai operátorokból állhat. A C nyelvben nincs külön

logikai típus, egész típusokban (int, char) tárolhatunk logikai értékeket: a 0 jelenti a hamisat, a nem nulla pedig az igazat (ez gyakran 1, DE fordítója válogatja). Logikai értékek keletkezhetnek relációs operátorok használatával, ezek két érték összehasonlítására használhatók.

Relációs operátorok:

a és b értékek: változók, konstansok, valamilyen művelet vagy függvény eredményei, vagy literálok (literálnak nevezzük a helyben definiált adatot, pl. 5, vagy 'A')

Matematikai alak	C kifejezés	Jelentés
$a > b$	<code>a > b</code>	a nagyobb mint b
$a \geq b$	<code>a >= b</code>	a nagyobb vagy egyenlő mint b
$a < b$	<code>a < b</code>	a kisebb mint b
$a \leq b$	<code>a <= b</code>	a kisebb vagy egyenlő mint b
$a = b$	<code>a == b</code>	a egyenlő b -vel
$a \neq b$	<code>a != b</code>	a nem egyenlő b -vel

Logikai operátorok:

a és b logikai értékek: változók, konstansok, valamilyen művelet vagy függvény eredményei, vagy literálok.

- `!a` - a kifejezés értéke NEM a , tehát akkor lesz igaz, ha a hamis volt
- `a && b` - a kifejezés értéke a ÉS b , tehát akkor lesz igaz, ha a és b is igaz volt
- `a || b` - a kifejezés értéke a VAGY b , tehát akkor lesz igaz, ha a és b közül legalább az egyik igaz volt

Feladat: Írj programot, mely egy megadott egész számról eldönti, hogy az páros, vagy páratlan!

```
#include <stdio.h>
int main() {
    int x;

    printf("Kérek egy egész számot:");
    scanf("%d", &x);

    if (x%2 == 0)
        printf("A megadott szám páros.\n");
    else
        printf("A megadott szám páratlan.\n");

    return 0;
}
```

Feladat: Módosítsuk most a programot úgy, hogy két egész számot kérjen be a program majd írja ki, hogy az első szám osztható-e a másodikkal.

***Feladat:** Próbáljuk ki, mi történik, ha a második szám 0! Javítsuk a programot!*

***Feladat:** Használjunk többszörös szelekciót!*

***Feladat:** Írjuk meg if nélkül a fenti programot.*

Feltételes kifejezések

Az **if-else** helyett **feltételes kifejezések** is használhatók. Ezzel tömörebb formában fogalmazható meg ugyanaz, sőt, egy adott helyre behelyettesítendő érték kiválasztására is használható.

```
feltétel ? művelet ha igaz : művelet ha hamis;  
  
pl.:  
(a>b) ? a : b;
```

***Feladat:** Írjuk ki egyetlen printf segítségével, hogy egy szám páros vagy páratlan-e!*

```
#include <stdio.h>  
  
int main() {  
    int x;  
  
    printf("Kérek egy egész számot: ");  
    scanf("%d", &x);  
  
    printf("A szám %s.\n", (x%2 == 0) ? "páros" : "páratlan");  
  
    return 0;  
}
```

***Feladat:** Írjuk ki egyetlen printf használatával, hogy egy szám osztója-e egy másiknak.*

A feltételes kifejezéseket egymásba is ágyazhatjuk!

```

#include <stdio.h>

int main () {
    int x;

    printf("Kérek egy egész számot: ");
    scanf("%d", &x);
    printf("Kérek egy másik számot: ");
    scanf("%d", &y);

    printf("Osztója-e %d-nek %d?. %s\n", x, y,
        (y==0) ? "A kérdés értelmetlen!" :
        ((x%y==0) ? "Igen, osztója." : "Nem, nem osztója.")
    );
}

```

Esetkiválasztásos szelekciós vezérlés

A **switch** utasítás többirányú programelágaztatást tesz lehetővé olyan esetekben, amikor egy egész kifejezés értékét több konstans értékkel kell összehasonlítani. Az utasítás átalános alakja:

```

switch ( kifejezés ) {
    case címke : műveletek; break;
    case címke : műveletek; break;
    ...
    case címke : műveletek; break;
    default : műveletek; break;
}

```

A **switch** utasítás először kiértékeli a *kifejezést*, majd átadja a vezérlést arra a **case** címkére (esetre), amelyben a címke értéke megegyezik a kiértékelt *kifejezés* értékével - a futás ettől a ponttól folytatódik. Amennyiben egyik **case** sem egyezik meg a *kifejezés* értékével, a program futása a **default** címkével megjelölt utasítással folytatódik. Ha nem használunk **default** címkét, akkor a vezérlés a **switch** utasítás blokkját záró } utáni utasításra adódik. A **break** utasítás kiugrasztja a switchből a vezérlést, ha kihagyjuk, az a következő címkére kerül. Ez használható pl. olyankor, ha több címkéhez ugyanazokat a műveleteket kell végrehajtani.

***Feladat:** írjunk egy függvényt, ami egy "x" egész számot kap paraméterként és kiírja, hogy a hét x. napja milyen nap.*

```

void hetnapja_if (short int x) {
    if (x==1) {
        printf("Hétfo\n");
    } else if (x==2) {
        printf("Kedd\n");
    } else if (x==3) {
        printf("Szerda\n");
    } else if (x==4) {
        printf("Csütörtök\n");
    } else if (x==5) {
        printf("Péntek\n");
    } else if (x==6) {
        printf("Szombat\n");
    } else if (x==7) {
        printf("Vasárnap\n");
    } else
        printf("Hiba! x értéke legalább 1 és legfeljebb 7 lehet!\n");}

```

Feladat: Írjuk meg ugyanezt az fgv-t switch használatával.

```

void hetnapja_switch (short int x) {
    switch (x) {
        case 1:
            printf("Hétfo\n");
            break;
        case 2:
            printf("Kedd\n");
            break;
        case 3:
            printf("Szerda\n");
            break;
        case 4:
            printf("Csütörtök\n");
            break;
        case 5:
            printf("Péntek\n");
            break;
        case 6:
            printf("Szombat\n");
            break;
        case 7:
            printf("Vasárnap\n");
            break;
        default:
            printf("Hiba! x értéke legalább 1 és legfeljebb 7 lehet!\n");
    }}

```

Kérdés: Hogyan kéne módosítani a függvényt akkor, ha számok helyett a napok kezdőbetűit szeretnénk használni?

Kezdőfeltételes ismétléses vezérlés

Más néven előltesztelős ciklus, vagy **while**-ciklus.

A **while** ciklus mindaddig ismétli a hozzá tartozó *utasítást* (a ciklus törzsét), amíg a vizsgált *kifejezés* (vezérlőfeltétel) értéke igaz (nem nulla). A vizsgálat mindig megelőzi az *utasítás* végrehajtását. Általános alakja:

```
while (kifejezés){
    utasítás
}
```

A **switch**-nél látott **break** utasítás ciklusokból való "kitörésre" is alkalmazható. Így írhatunk olyan (esetleg egyébként végtelen) ciklust, amelyben egy, vagy több helyen egy **if** segítségével megvizsgálunk egy feltételt, majd az alapján (esetleg néhány művelet végrehajtása után) kilépünk a ciklusból. Ezt hívjuk **hurok ismétléses vezérlésnek**.

Feladat: írjunk egy programot, ami kiírja 1-től 10-ig számokat.

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int i;

    i=1;
    while (i<=10) {
        printf("%d\n", i++);
    }

    return 0;
}
```

Feladat: Írjunk olyan programot, ami addig kér be számokat a billentyűzetről, amíg a beírt szám nem 0! (0 az adott végjel)

Feladat: Módosítsuk a programot úgy, hogy végeredményként írja ki a beírt számok összegét!

Végfeltételes ismétléses vezérlés

Más néven hátultesztelős ciklus, vagy **do-while**-ciklus.

A **do-while** utasításban a ciklus törzsét képező utasítás végrehajtása után kerül sor a tesztelésre. Így a ciklus törzse legalább egyszer mindig végrehajtódik. Általános alakja:

```
do {  
    utasítás  
} while (kifejezés);
```

A **do-while** ciklus futása során mindig először végrehajtódik az *utasítás* és ezt követően értékelődik ki a *kifejezés*. Amennyiben a *kifejezés* értéke igaz (nem nulla), akkor új iteráció kezdődik (azaz újra lefut a ciklus), míg hamis (0) érték esetén a ciklus befejezi működését.

Feladat: Írjunk egy olyan programot 'do-while' ciklus segítségével, ami 0 végjelig kér be számokat, majd kírja azok összegét. A ciklusban ne szerepeljen a 'break' utasítás.

```
int main() {  
    int x;  
    int osszeg=0;  
  
    do {  
        printf("Kérek egy számot (kilépéshez: 0):");  
        scanf("%d", &x);  
        osszeg+=x;  
    } while (x!=0);  
  
    printf("A számok összege: %d\n", osszeg);  
}
```

Miért tehetjük meg, hogy a végjelet is feldolgozzuk?

Számlálós ismétléses vezérlés

Más néven **for** ciklus.

A **for** utasítást általában akkor használjuk, ha a ciklusmagban megadott utasítást adott számszor kívánjuk végrehajtani. Általános alakja:

```
for (kezdoertek_kifejezes ; feltetel_kifejezes ; lepteto_kifejezes){
    utasitas
}
```

A ciklusban van egy változó (a ciklusváltozó, vagy számláló), amit egy kezdőértékből kiindulva, folyamatosan növelünk vagy csökkentünk egy végértékig, és minden ilyen körben végrehajtunk néhány műveletet. A műveletekben a ciklusváltozó aktuális értéke is felhasználható.

A *kezdőérték_kifejezés*-sel állítjuk be a ciklusváltozó kezdőértékét. A *léptető_kifejezés*-sel növeljük vagy csökkentjük a ciklusváltozó értékét tetszés szerint. A *feltétel_kifejezés*-t pedig minden egyes iterációban ellenőrizzük. A ciklus addig fut amíg ez a feltétel teljesül. Mivel a feltételünk akkor nem fog már teljesülni, amikor a ciklusváltozó elér egy bizonyos értéket, ezért jól befolyásolható, hogy a ciklus hányszor fusson le.

```
A++;    =>    A = A + 1;    (avagy A += 1;)
A--;    =>    A = A - 1;    (avagy A -= 1;)
```

Postfix és prefix alakban is használhatóak, jelentésük kicsit különböző:

```
B = A++;    =>    1. B = A;
                2. A = A + 1;
Tehát B A korábbi értékét kapja.
```

```
B = ++A;    =>    1. A = A + 1;
                2. B = A;
Tehát B A megnövelt értékét kapja meg.
```

Ugyanez érvényes a -- operátorra is.

Feladat: Írjunk egy programot, ami összeszorozza 1-10-ig a számokat.

```
int main() {
    int i;
    int szorzat;

    for (i=1, szorzat=1; i<=10; ++i) {
        szorzat*=i;
    }

    printf("A számok szorzata: %d\n", szorzat);
}
```

Feladat: Hogyan nézne ki ugyanez a program while ciklussal?

Feladat: Módosítsuk a for ciklust úgy, hogy csak minden 3-mal osztható számot szorozzon össze!

Feladat: Próbáljuk ki mit csinál az alábbi for ciklus:

```
int i,j,out;
for (i=1, j=100, out=0; i<=10; i++, j--)
    out+=i*j;
```

Feladat: Módosítsuk a ciklusmagot úgy, hogy egy printf segítségével kiírjuk az i,j és out aktuális értékét.